



ŞİMDİ ASİSTAN OLSAM

Dr. M.Derya Balbay

Asistanlığımızda hep hangi ameliyattan kaç tane yaptığımızı hesap eder, kendi dönem arkadaşlarımızla çetele tutardık. Cerrahi eğitim alan kişiler olarak bunu yapmak çok doğaldı. Çünkü cerrahi demek ameliyat demekti sonuçta.

Uzmanlık sonrası önce hangi alanda çalışacağımıza hemen karar veremedik. Genel üroloji yaptık bir süre. Çoğumuz için Doçent oluncaya kadarki süreyi kapsadı bu dönem. Daha sonra bir alan seçtik kendimize. Keşke dedik asistanken alanımızı belirleseydik. Akademisyen olmaya karar verenlerimizin ise yayın yapmaları gerekiyordu. Hem de yurt dışı dergilerde yayınlanmış, birinci isim makaleler olmalıydı. Ama çalışma nasıl yapılır, makale nasıl yazılır bilmiyorduk. Ne kadar çok hasta görmüş, ne kadar çok ameliyat yapmıştık ancak elimizde hiçbirisine ait bir veri tabanı yoktu. Çünkü ameliyatlara birer birer yaparken hastalarla ilgili verileri toplamayı bir türlü önemsememiştik. Sonuçta büyük veri tabanlarının birer vakalık serilerle başladığı düşünmemiştik. Geriye dönük veri toplamak ve toplayabildiklerimizi aynı anda işlemek hem çok zor, hem de korkutucu gelirdi gözümüze. Keşke dedik her hastamıza ait verileri birer birer zamanında özetleyebilseydik. Yazı yazarken istatistik diye bir gerçekle yüzleştik. Oysa Tıp fakültesinde anlamamıştık çoğumuz bunun önemini. Asistanken de düşünmeye bile vaktimiz olmamıştı. Zar zor topladığımız verileri analiz ettirecek istatistik bilenleri aradık. Keşke dedik hangi testin nerede nasıl kullanılacağını bilebilseydik. Düzenli bir arşivimiz yoktu. Belki makaleler okuyorduk ancak bunları bir ki cümle ile özetleyerek sakladığımız bir arşiv oluşturmamıştık kendimize. Zar zorda olsa makaleler yazdık ve yayınladık. Akademisyenler de olduk bir kısmımız. Sonra yurt içi ve yurt dışı kongrelere katılmaya başladık. Ama hep dinlerdik konuşanları. Soru sormamız tartışmamız gerektiğini bilmezdik. Belki de çekinirdik toplum içinde konuşmaktan soru sormaktan. Hele yurt dışı kongrelerde konuşacak söyleyecek çok şeyimiz vardı, ama konuşamıyorduk şu İngilizceyi anlasak bile okuduğumuzda. Keşke dedik zamanında önem verseydik konuşma İngilizcesine.

İşte bütün bunlardan sonra şimdi asistan olsaydım eğer, ameliyat yaparken bir taraftan da hastalara ait verileri tek tek girerek bir veri tabanı oluştururdum. Bu çok kolay olurdu üstelik. Çünkü verileri biriktirmeden teker teker girerdim. Hem de alışkanlık olurdu bende. Benim az gördüğüm vakaları diğer asistan arkadaşlarımda az görürdü. Ama hepsini bir araya koyarsak daha büyük seriler elde edebileceğimizi düşünerek çok merkezli çalışmalar konusunda hevesli olurdu. İstatistik öğrenirdim hem makale yazmak için hem de yayınlanan makaleleri daha iyi değerlendirmek için. Alanımı daha

önceden belirlemek isterdim. Böylece bu alana yoğunlaşırdım ve bu alanda daha çok okurdum. Okuduğum makaleleri birer ikişer cümlelerle özetleyerek arşivlerdim gelecekte kolayca bulabilmek ve referans olarak kullanmak için. Kongrelerde tartışmalara katılırdım, sorular sorardım hocalara. Yurt dışı kongreleri ise daha iyi değerlendirmek için özellikle konuşma İngilizcesine ağırlık verirdim ve mutlaka geliştirirdim bu yönümü. Ayrıntılara önem verirdim her işimde ve özellikle ameliyatlarımda. Çünkü geneli herkes yaparken ayrıntılar fark yarattığı gerçeğini erkenden kavramış olmayı dilerdim.

Hepinize özel ve meslek hayatı nızda başarılar diliyorum. Umarım ki her biriniz sizleri yetiştiren hocalarınızı her alanda geçersiniz. Sizden sonra gelenler de sizleri geçerler ki böylece ülkemiz ve toplumumuz ilerleyebilsin.

Selam ve sevgilerimle.